

POZDRAVNI GOVOR MONS. MARIJANA OBLAKA POKROVITELJA I DOMAĆINA XVII. KLJŠ

S dvostrukog naslova, zamolbe mons. Ćirila Kosa, đakovačkog i srijemskog biskupa i predsjednika Vijeća BKJ za katehizaciju, i službe mjesnog Ordinarija, čast mi je otvoriti ovu XVII. katehetsku ljetnu školu u Zadru.

Najprije s radošću pozdravljam mons. dr. Srečka Badurinu, šibenskog biskupa, mons. dr. Vjekoslava Milovana, generalnog tajnika BKJ, sve članove Vijeća BKJ za katehizaciju i poglavito Stalni odbor toga Vijeća za Katehetsku ljetnu školu na čelu s njegovim predsjednikom dr. Milanom Šimunovićem, kao i sve cijenjene predavače. Srdačno pozdravljam sve vas, poštovani i dragi vjeroučitelji i vjeroučiteljice – navjestitelji i prenosioci i svjedoci Isusove Radosne vijesti – koji ste se sa svih strana Lijepe naše okupili na ovu XVII. katehetsku ljetnu školu. Svima kličem: dobro došli!

Tema ovogodišnje KLJŠ „Odgoj u vjeri i dijakonija”, odmah pojašnjena u zagradama naslova „Kateheza i djelotvorno življenje vjere”, upućuje nas posve konkretno na provjeru i svjedočenje vjere djelima kršćanske ljubavi i milosrđa. Suvremeni čovjek, poglavito u našim prilikama, osjetljiv je na životne primjere. Jezik ljubavi i dobrote svatko razumije! Pomoć u nevolji nitko ne zaboravlja! Zato je odbačena tema veoma suvremena i izvorno novozavjetno-biblijska.

Već je prorok Izaija ocrtao Mesiju Isusa Krista kao slugu Jahvina i služitelja spasenja ljudi (usp. Iz 52, 13–53. 12). Sam naš Gospodin nam se predstavio kao onaj koji služi (Lk, 22,27). On nije došao da bude služen nego da služi (Mt 20,28). Isus u predvečerje svoje muke, za vrijeme Posljednje večere, pere učenicima noge (Iv 13,1–15). On tim služničkim, proročkim i u stanovitom smislu sakramentalnim činom, kao i izričitom zapovijedi, poziva učenike da ga nasljeđuju i da mu se suobličie u služenju. „Dao sam vam primjer da i vi činite kako ja učinih vama” (Iv 13,15).

„Kršćansko služenje kao sudioništvo na Kristovu služenju ima spasenjski i ozdravljajući učinak”, reče Alberto Altone, član Svjetovnog instituta „Služitelji Crkve” (Nuovo Dizionario di Spiritualita, ed. Paoline, Roma, 1982, str. 395).

Crkva apostolskih vremena i prvih stoljeća smatra da kršćanski živjeti znači nasljedovati Krista i suobličiti mu se u ljubavi prema bližnjemu, u poniznosti i poslušnosti (usp. fil 2,7–8), u siromaštvu (usp. 2 Kor 8,9), u raspoloživosti sve do mučeničkog predanja (usp. Mt 20,28). Kršćanin dijeli radosti i boli, potrebe i težnje svake osobe, svake kršćanske i ljudske zajednice (usp. Rim 12,15; 1 Kor 9,19–23).

Poslanice Petrove i Pavlove, Ivanove i Jakovljeve protkane su dijakonijom, poticajem na djelotvorno življenje vjere.

Prisjetimo se one Petrove: „Uložite svu revnost da sa svojom vjerom spojite... bratsku ljubav (2 Pet 1,5.7); one Pavlove: „Uistinu, u Kristu Isusu nema vrijedno-

sti ni obrezanja ni neobrezanja, nego vjera koja očituje svoju snagu ljubavlju'' (Gal 5,6); i klasične Jakovljeve: „Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema?... Kao što je tijelo mrtvo bez duše, tako je i vjera mrtva bez djela'' (Jak 2,14.26).

Karitas Crkve nije „politika'' Crkve nego njena evanđeoska bit, nalog i poslanje Kristovo. Svaki put kad kršćanska zajednica, poglavito župna zajednica, kršćanska karitativna organizacija i pojedini vjernici bilo koji oblik ljudske nevolje, duhovne ili tjelesne, vide, sažale se, pristupe i pobrinu se da nevolju ublaže ili otklone, oživljuje Evanđelje o milosrdnome Samarijancu (Lk 10,29–32). Zapravo je na djelu sam Krist Gospodin po nama. Ali je to i naša dijakonija Kristu Gospodinu: „Meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od moje najmanje braće... ni meni niste učinili koliko niste učinili jednomu od ovih najmanjih'' (Mt 25,40.45).

Živo želim da svi sudionici i ovu, po treći put, Katehetsku ljetnu školu u Zadru dožive, unatoč našim ograničenim mogućnostima i sadašnjim ne malim ekonomskim teškoćama, kao služenje Crkve zadarske Crkvi u Hrvata. Unaprijed svima hvala na razumijevanju i opraštanju.

Zahvaljujem Dijecezanskom vijeću za katehizaciju, poglavarima i časnim sestrama u Sjemeništu kao i svojim suradnicima u Nadbiskupskom ordinarijatu na njihovoj pomoći i suradnji s Odborom Katehetskog vijeća BKJ za organizaciju KLJŠ da njen rad bude uspješan i blagoslovan.

Slobodan sam predložiti i zamoliti Predsjedništvo ove Katehetske ljetne škole da u ime svih sudionika ovoga zbora Crkve u Hrvata pošalje brzojav uz. g. kardinahu Franji Kuhariću, zagrebačkom nadbiskupu i predsjedniku BKJ, i mons. Gabrielu Montalvo, apostolskom pronuncijaju u Jugoslaviji.

I na kraju, na ovome svetom mjestu crkve sv. Krševana, akvilejskog mučenika iz IV. stoljeća, i do ove crkve najstarijeg benediktinskog samostana u Hrvatskoj, kome je 1986. godine bio tisućgodišnji spomen utemeljenja, proglašavam ovu XVII. katehetsku ljetnu školu otvorenom.

Zadar, Sveti Krševan, 22. kolovoza 1988. godine